

Bilaga 7:3 till kommunstyrelsens protokoll den 31 mars 2004, § 6

PM 2004 RVII (Dnr 320-2115/2002)

Brottsstatistik till stadsdelsnämnderna

Skrivelse av Anders Broberg (kd)

Borgarrådsberedningen föreslår kommunstyrelsen besluta följande
Skrivelsen av Anders Broberg (kd) anses besvarad med vad som anförs i denna promemoria.

Föredragande borgarrådet Margareta Olofsson anför följande.

Ärendet

Anders Broberg (kd) har till kommunstyrelsen lämnat en skrivelse med begäran om att staden skall tillskriva polismyndigheten i Stockholms län med en uppmaning att polisen i större utsträckning än vad som görs idag skall rapportera in brottsstatistik till stadsdelsnämnderna- *bilaga*.

Remisser

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret, Polisstyrelsen i Stockholms län samt till Hässelby-Vällingby, Katarina-Sofia och Liljeholmens stadsdelsnämnder.

Stadsledningskontoret anför att det kan finnas ett behov av att sammanställa brottsstatistik för ett område för att på tidigt stadium uppmärksamma behov av insatser.

Polisstyrelsen är positiv till att lämna brottsstatistik om anmälda brott till stadsdelsnämnderna. Vidare anförs att den geografiska lokalen som kan komma ifråga är basområdesnivån, grupperad till stadsdelsnämndsområden.

Hässelby-Vällingby stadsdelsnämnd anför att det är angeläget att erhålla en regelbunden rapportering av brottsstatistik för stadsdelens område. Rapportering som sker vid det lokala brottsförebyggande rådets sammanträden bör även skriftligen tillställas stadsdelsnämndens ledamöter och ersättare.

Katarina-Sofia stadsdelsnämnd anser att det på flera sätt skulle underlätta om stadsdelsnämnderna regelbundet fick tillgång till aktuell brottsstatistik, nedbruten på stadsdelsområdesnivå.

Liljeholmens stadsdelsnämnd anser att nuvarande rutiner för rapportering av brottsstatistik fungerar väl. Samtidigt anförs att grundtanken i skrivelsen är riktig. Att fler människor som får kunskap om vilka brott som begås och var detta sker utgör i sig en brottsförebyggande åtgärd.

Mina synpunkter

Det kan konstateras att staden i all väsentlig utsträckning redan arbetar i enlighet med skrivelsens intentioner, genom det arbete som görs inom ramen för de lokala brottsförebyggande råd som finns i staden.

Att förebygga brott i vardagen är en viktig del av samhällsplaneringen. Fysisk planering, social omsorg och en samhällssyn som syftar till att minska klyftor mellan människor är viktiga ingredienser i ett brett kriminalpolitiskt arbete. En av förutsättningarna för ett sådant arbete är god och tillgänglig kunskap om var, när och varför brott begås. Flera av stadens stadsdelsnämnder har valt att inrätta lokala brottsförebyggande råd, som form för kunskapsspridning, utvärdering och förslagssammanhållet positivt på inrättandet av lokala brottsförebyggande råd och menar att denna form gagnar stadens övergripande mål för en trygg och säker stad. Samarbetet mellan stad och polis, ifråga om kunskapsöverföring m.m., är ett fortlöpande arbete som kan ta sig flera uttryck än genom de lokala brottsförebyggande råden. I det sammantagna arbetet är det därmed upp till varje stadsdelsnämnds bedömning att organisera samarbete och kunskapsöverföring med polis.

Förutom det lokala arbetet kommer staden inom kort att presentera en central brottsförebyggande strategi. Strategin utvecklas på Precens, Stockholms stads centrum för drog- och brottsprevention, och syftet är att skapa en strategi som genomsyrar det brottsförebyggande arbetet i staden, som underlättar ett sådant arbete och som ger stadens aktörer ett instrument för såväl kortsiktigt som långsiktigt arbete. Arbetet skall kontinuerligt granskas av referensgrupper bestående av tjänstemän samt politiker från samtliga partier. Dessutom skall arbetet följas och kommenteras av kriminologiska institutionen vid Stockholms Universitet, lokala brottsförebyggande aktörer i staden samt Brottsförebyggande Rådet (BRÅ).

En viktig uppgift i den centrala brottsförebyggande strategin är att tillsammans med berörda myndigheter, nämnder och styrelser tillhandahålla den information som behövs för ett aktivt brottsförebyggande arbete. Det är också viktigt att få en sammanhållen bild av brottsutveckling och trender i en stad av Stockholms storlek. Det har betydelse för såväl stadsplanering, insatser för ökad trygghet i bostadsbestånd, parker och utemiljöer som andra strategiska överväganden. I detta sammanhang är tillgången till relevant och aktuell brottsstatistik en viktig förutsättning. Det är glädjande att konstatera att polismyndigheten har sådan aktuell statistik som staden redan i dagsläget kan använda sig ~~lag~~ föreslår borgarrådsberedningen föreslå kommunstyrelsen besluta följande

Skrivelsen av Anders Broberg (kd) anses besvarad med vad som anförs i denna promemoria.

Stockholm den 19 februari 2004

MARGARETA OLOFSSON

Borgarrådsberedningen tillstyrker föredragande borgarrådets förslag.

Reservation anfördes av borgarråden *Kristina Axén Olin, Sten Nordin* och *Mikael Söderlund* (alla m) enligt följande.

Vi föreslår borgarrådsberedningen föreslå kommunstyrelsen besluta att

1. inrätta ett central brottsförebyggande råd under kommunstyrelsen
2. därutöver anför följande.

Tyvärr är det brottsförebyggande arbetet i staden ej prioriterad vilket är onödigt och dumdristigt eftersom brottslig verksamhet kostar i både ekonomiska resurser och mänskligt lidande. I

Stockholm är det dessutom nödvändigt att öka det brottsförebyggande arbetet för att i någon mån parera den socialdemokratiska regeringens ständiga nedskärningarna av polisresurserna.

De olika brottsförebyggande råd som inrättats runt om i Stockholms län fungerar emellertid mycket skiftande. Undantag finns men generellt är utfallet av rådets arbete mindre bra i förhållande till avsatta resurser. En grundläggande orsak till detta otillfredsställande förhållande är att de brottsförebyggande råden inte har tillräcklig makt att verkställa nödvändiga insatser för att höja säkerhetsnivån och därmed förebygga brott.

För att sätta stadens brottsförebyggande arbete mer i centrum bör ett kraftfullt centralt brottsförebyggande råd inrättas direkt under kommunstyrelsen. Ett råd med makt att verkställa beslut runt om i hela staden där ledamöterna hämtas dels från kommunstyrelsen, dels från förvaltningschefsnivå. Förutom möjligheten att åstadkomma resultat innebär också ett centralt råd att arbetet i hela staden kan få samma inriktning vilket vore väldigt fördelaktigt.

ÄRENDET

Anders Broberg (kd) har till kommunstyrelsen lämnat en skrivelse (bilaga) med begäran om att staden skall tillskriva polismyndigheten i Stockholms län med en uppmaning att polisen i större utsträckning än vad som görs idag skall rapportera in brottsstatistik till stadsdelsnämnderna. I denna statistik skall ingå vilka typer av brott som har ägt rum i området, var de har begåtts samt i vilken utsträckning brotten har klarats upp. Syftet med denna åtgärd är att staden skall få bättre underlag för brottsförebyggande åtgärder.

REMISSER

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret, Polisstyrelsen i Stockholms län samt till Hässelby-Vällingby, Katarina-Sofia och Liljeholmens stadsdelsnämnder för yttrande senast den 30 september 2002.

Stadsledningskontorets tjänsteutlåtande av den 2 september 2002 har i huvudsak följande lydelse.

Stadsledningskontoret föreslår att skrivelsen av Anders Broberg (kd) godkänns. Det kan finnas behov av att sammanställa brottsstatistik för ett område för att på ett tidigt stadium uppmärksamma behov av insatser. Upprepade brott av olika karaktär, kan sammantaget tyda på behov av exempelvis insatser från socialtjänstens sida eller att den fysiska miljön behöver förbättras i området. Detta är särskilt viktigt när barn och ungdomar är berörda.

Polisstyrelsen i Stockholms läns remissvar av den 28 augusti 2002 har i huvudsak följande lydelse.

I skrivelsen Rapportera brottsstatistik till stadsdelsnämnderna från Anders Broberg (kd) till Kommunstyrelsen efterfrågas en rapportering av brottsstatistik från polisen till stadsdelsnämndernas sammanträden. Den efterfrågade statistiken skulle visa vilka typer av brott som begåtts, var, hur många som klarats upp etc. Redovisningen skulle synliggöra brottsligheten på stadsdelsnivå.

Med utgångspunkt i de uppgifter som finns i polisens datasystem om brottsanmälningar (RAR) skulle analys- och statistikkontoret vid polismyndigheten i Stockholm kunna ta fram ett förslag till skriftlig månatlig rapport på stadsdelsnämnds nivå. Rapporten skulle kunna innehålla uppgifter om anmälda brott men inte om uppklarade, eftersom uppklarade brott i den officiella statistiken är beroende av uppgifter även från åklagarmyndigheternas datasystem. I RAR finns även mer detaljerade uppgifter om var brottet skett, t.ex. gatadress. Att redovisa brottsstatistik på så detaljerad nivå kan medföra sekretessproblem. Att gruppera brottsadresser till en statistik med kvalitet kräver vidare ett resurskrävande redigeringsarbete, eftersom samma plats kan beskrivas på olika sätt t.ex. "Odengatan" eller "korsningen Sveavägen/ Odengatan". Därför bör man i detta sammanhang överväga att inte presentera data på lägre nivå än s.k. basområdesnivå. Begreppet basområde är definierat av Statistiska Centralbyrån och är ett område som är betydligt mindre än ett närpolisområde. Exempelvis finns det i Kungsholmens närpolisområde ett tjugotal statistiska basområden. Basområdesstatistiken grupperas lämpligen efter stadsdelsnämndsområden.

Sammanfattningsvis är polismyndigheten positivt inställd till att lämna brottsstatistik om anmälda brott till stadsdelsnämnderna. Polismyndigheten ser statistiklämnandet som ett led i att förbättra möjligheterna för det brottsförebyggande arbete som alla stadsdelsnämnder bör försöka utveckla. Den statistik som kan komma i fråga är statistik på basområdesnivå, grupperad till geografiska stadsdelsnämndsområden.

Hässelby-Vällingby stadsdelsnämnd beslöt den 24 september 2002 att huvudsakligen godkänna stadsdelsförvaltningens tjänsteutlåtande som svar på remissen, samt att därutöver anför följande.

Nämnden ser det som angeläget att erhålla en regelbunden rapportering av brottsstatistik för stadsdelens område. Den rapportering som sker vid det lokala brottsförebyggande rådets sammanträden bör även skriftligen tillställas stadsdelsnämndens ledamöter och ersättare. Härutöver bör närpolisen vid behov inbjudas att komma till nämndens sammanträden för att ge aktuell information.

Hässelby-Vällingby stadsdelsförvaltnings tjänsteutlåtande av den 6 september 2002 har i huvudsak följande lydelse.

Förvaltningen är överens med Broberg om betydelsen av brottsprevention.

I Hässelby och Vällingby pågår inom ramen för LOBRÅ (lokalt brottsförebyggande råd) ett brottsförebyggande arbete i samverkan mellan skola, socialtjänst, polis, näringsliv med flera. LOBRÅ:s arbete leds av stadsdelsnämndens ordförande. Närpolischefens ingående rapportering vid varje LOBRÅ-sammanträde (ca fyra gånger per år) ger nämnden god information brottslighet i Hässelby och Vällingby samt inblick i det polisiära arbetet.

I detta ärende har förvaltningen kontaktat närpolisen i Hässelby-Vällingby. Närpolischef Lena Tysk uppger att hon utöver rapportering vid LOBRÅ-sammanträdena gärna (en gång per termin) kommer till nämndens sammanträden för att ge aktuell information.

Katarina-Sofia stadsdelsnämnd beslöt den 26 september 2002 att låta tjänsteutlåtandet utgöra svar på remissen, samt att därutöver uppdra åt förvaltningen att till nästa nämnd efter samråd med Maria-Gamla stans stadsdelsförvaltning presentera ett utkast på hur ett brottsförebyggande råd för Södermalm kan vara uppbyggt.

Katarina-Sofia stadsdelsförvaltnings tjänsteutlåtande av den 4 september 2002 har i huvudsak följande lydelse.

I stadens integrationsprogram, senast antaget av kommunfullmäktige hösten 2001, finns under fem olika visioner ett antal mål, uppdrag och nyckeltal fastställda. Stadens nämnder ska i tillämpliga delar i verksamhetsplaner och verksamhetsberättelser redovisa hur de arbetar för att uppfylla programmets visioner. Bland de nyckeltal som efterfrågas från stadsdelsnämnderna finns ett som rör brottsstatistik. Genom stadens utrednings- och statistikkontor (USK) går det att få fram sådana uppgifter på stadsdelsnämnds nivå, dock med en eftersläpning på närmare två år. Det skulle onekligen underlätta för stadsdelsnämnderna, om polismyndigheten hade möjlighet att hålla nämnder och förvaltningar informerade om aktuell brottsstatistik för stadsdelsområdet. Dock är det enligt förvaltningens mening viktigt att det med sådan statistik också följer en analys av en inte sällan komplex verklighet.

Ett än viktigare skäl att få fram aktuell brottsstatistik på lokal nivå vore att det, som skribenten också framhåller, skulle underlätta det brottsförebyggande arbetet på stadsdelsområdesnivå. Inte minst torde sådan statistik vara ett nödvändigt verktyg för de stadsdelsnämnder i staden som, i samverkan med polis, fastighetsägare, försäkringsbolag och andra, har bildat brottsförebyggande råd.

Sammanfattningsvis anser förvaltningen att det på flera sätt skulle underlätta om stadsdelsnämnderna regelbundet fick tillgång till aktuell brottsstatistik, nedbruten på stadsdelsområdesnivå.

Liljeholmens stadsdelsnämnd anger i protokoll från den 26 september 2002 att nämnden beslutat att nuvarande rutiner för rapportering av brottsstatistik fungerar väl. *Samt* att som svar på remissen återopprepa förvaltningens tjänsteutlåtande.

Liljeholmens stadsdelsförvaltnings tjänsteutlåtande av den 7 augusti 2002 har i huvudsak följande lydelse.

Förvaltningen håller med om vikten av att göra brottsligheten mer konkret genom att nämndledamöter och allmänhet får vetskap om vad man skall hålla utkik efter och vara vaksam för. Vidare instämmer förvaltningen i att om brottsstatistik bryts ned och synliggörs på stadsdelsnivå kommer säkerligen fler konstruktiva förslag på åtgärder fram som kan minska brottsförekomsten. Grundtanken i skrivelsen är helt riktig – ju fler människor som får kunskap om vilka brott som begås och var detta sker utgör i sig en brottsförebyggande åtgärd.

Alla typer av brottslighet lämpar sig däremot inte att vara offentliga av utredningstekniska skäl. Sekretesslagen sätter hinder för att vissa uppgifter lämnas ut till allmänheten. Endast den s.k. vardagsbrottsligheten kan offentliggöras.

I Stockholm (liksom i övriga landet) inrättas lokala brottsförebyggande råd inom stadsdelsområdena. Det lokala brottsförebyggande arbetet tar sikte på det vanliga och fattbara.

Brottsförebyggande rådets uppgift är bl a att hålla sig ajour om den brottslighet som pågår i stadsdelen. Dessa uppgifter är offentliga. Exempelvis kan rapporter om aktuella adresser med hög brottslighet lämnas ut liksom platser där många bilinbrott sker. Brottsförebyggande rådet har också i uppgift att föreslå och genomföra åtgärder för att minska brottsligheten och öka tryggheten.

I Liljeholmens stadsdelsområde ingår nämndledamöter i rådet och samordnaren/koordinatoren för det lokala brottsförebyggande arbetet är polis. Förutom information om aktuell brottstatistik på öppna medborgarmöten och upplysningar till nämnden kommer stadsdelens aktuella brottsstatistik att finnas tillgänglig på intranät och i lokalpressen. En gång per månad inbjuds dessutom förvaltningen till närpolisen i Skärholmen för genomgång av aktuell brottsstatistik och dialog kring det brottsförebyggande arbetet. Det finns en bred politisk enighet om betydelsen av ett lokalt brottsförebyggande arbete med lokala ansträngningar. Men det är ett långsiktigt arbete som kräver en bra grund. Att starta ett råd och bygga upp ett effektivt brottsförebyggande arbete tar tid. Alla stadsdelar i staden är, på olika nivåer, engagerade i frågan. Exakt hur och på vilket sätt arbetet skall ske bedömer varje stadsdelsnämnd. Något påbud från kommunstyrelsen till stadsdelsnämnderna anser förvaltningen inte erfordras.

Till
Kommunstyrelsen

Skrivelse

Rapportera brottsstatistik till stadsdelsnämnderna

Genom att veta var brott begås är det lättare för andra än polisen att se till att förebygga brott. Om brottsstatistiken bryts ned och synliggörs på stadsdelsnivå kommer säkerligen fler konstruktiva förslag på åtgärder för att minska brottsligheten fram.

Därför borde polisen till varje stadsdelsnämndssammanträde rapportera vilken typ av brott som har ägt rum, var, hur många som är uppklarade etc. Allmänheten skulle därmed få vetskap om vad man ska hålla utkik efter, alternativt var man ska vara vaksam. Stadsdelsnämnderna skulle kunna få vetskap om var olika icke-polisiära insatser, exempelvis förbättrad belysning, kan sättas in. Möjligheten att förebygga brott ökar därmed.

På många mindre orter informerar den lokala polisen på ett mycket bra och utförligt sätt om vad som sker. I en storstad som Stockholm är stadsdelsnämnderna lämpliga områden. Arbetet med att rapportera brottsstatistik borde kunna komma igång till hösten 2002.

Kommunstyrelsen därför uppmana polisen att redovisa stadsdelarnas brottsstatistik till nämndernas sammanträden.

Stockholm 25 juni 2002

Anders Broberg
kristdemokraterna